

handlefrihed fra dem. Det synes jeg er en helt overordnet rigtig linje, som kan være med til at give de danske familier lidt luft, lidt frisk luft.

Så er der jo altså bare det forhold, at der skal være sammenhæng i tingene. Nogle kan selvfølgelig godt have det privilegium fra sag til sag at shoppe rundt og foreslå de ultimativt rigtige løsninger, men det er i hvert fald en del af min virkelighed, at der skal være sammenhæng i tingene, og det vil sige, at hvis man sætter sig det overordnede mål, at nu skal den skatteskrue, som har været drejet i år for år for år, ikke bare ikke drejes yderligere i, den skal løsnest, så *har* det en konsekvens, så rummer det en udfordring, det rummer også en bevillingsmæssig udfordring, og derfor tager jeg det fulde ansvar for, at jeg har reduceret de ressourcer, der stilles til rådighed for de frivillige foreninger på det her område, umiddelbart med noget, der ligner et par millioner.

Kl. 18.25

Den resterende del af reduktionen – og det er så den største, det er omkring 3 mio. kr. – vil jeg gerne tilskrive en af forgængerne i mit embede. Hvem præcis af dem kan jeg ikke huske, der var så mange, og det gik så hurtigt, så det er jeg ikke præcis i stand til at tidsfæste, men en af mine forgængere traf de her beslutninger om at overføre midlerne til Sundhedsstyrelsen og i den forbindelse også at stoppe med de 3 mio. kr., der var i projektmidler. Så det er et delt ansvar.

Men så synes jeg i øvrigt også, at det bliver lidt for simpelt, hvis man bare bedømmer den frivillige indsats på det her område isoleret i forhold til lige præcis de bevillinger, der er målrettet de alkoholbehandlende foreninger.

Lad mig nævne f.eks. det initiativ, vi nu tager, der hedder »Narkoen ud af byen«, hvor vi afsætter en betydelig sum penge til at lave fuldskalamotoelforsøg i én kommune i hvert dansk amt. Det er under overskriften »Narkoen ud af byen«, men det handler jo om det samme, det handler jo om at få alle ind i et forpligtende samarbejde, der går ud på at få unge til at leve en tilværelse fri af rusmidler.

De virkemidler, der skal til for at dæmme op for, at unge ryger for meget hash, er jo langt hen ad vejen de samme virkemidler, der skal til for at dæmme op for, at unge drikker hjernen ud i weekenden. Så lad nu være med at falde i den der grøft, hvor vi bare sætter etiketter på alle de her småbevillinger, vi har rundtomkring; lad os nu få tingene ind i en sammenhæng.

Til den sammenhæng hører jo altså også at sende signaler om holdninger, og der vil jeg gerne sige, at jeg synes, det er trist, hvis det ikke kan lykkes at få et enigt Folketing til at sende et fælles entydigt signal ud til den danske befolkning, til de danske kommuner, til de danske virksomheder osv., når det i virkeligheden er sådan, at det, der skiller, er det, der slet ikke er i fokus for debatten her. Vi har en debat, der handler om, hvordan vi får skabt en situation, hvor børn og unge debutterer senere og drikker mindre, og så kan det altså ikke være rigtigt, at et forskelligt temperament med hensyn til, hvordan man fremmer det, der jo i princippet er alles vision, nemlig at alle, der har et behandlingsbehov, også kan komme i behandling, skal være det, der står i vejen for, at man kan enes om en vedtagelse. Det er sådan set en stærk appel til de partier, der forsøger at sætte noget andet på dagsordenen end det, der egentlig er på dagsordenen, om at reflektere lidt over det, når der skal stemmes.

Jeg tror på, at politik ikke kun handler om kroner og øre, men at politik også handler om holdninger, og at det er af selvstændig værdi, at et enigt Folketing signalerer over for alle ansvarlige aktører i det her samfund, at her har vi et problem, som alle må bidrage til at løse.

Det fører mig så direkte over i også at svare på nogle af de spørgsmål, der har været.

Fru Birthe Skaarup har spurgt til kommunernes rolle, og kommunerne er jo en central aktør, som faktisk har en betydelig værktøjskasse og har mulighed for at gå ind og tage et ansvar for: Hvordan skal vores by se ud? Hvad er det for et niveau, der skal være med hensyn til bevillinger, rækkevidde af bevillinger, eventuelle restriktioner på adgang til de forskellige restaurationer, en højere aldersgrænse etc.? Der er en værktøjskasse af muligheder.

Derfor er svaret til fru Tove Videbæk vedrørende den borger fra Løkken, der har skrevet til fru Tove Videbæk – det skulle ikke undre mig, om det er den samme borger, der også har skrevet til mig; det kan vi teste nede bagved om lidt – at løsningen skal findes i, at kommunalbestyrelsen i den pågældende kommune må være sit ansvar voksen. Det er totalt uholdbart at forestille sig, at vi skal fjernstyre Løkken fra Folketingsalen. Det ville i øvrigt også være helt forkert, hvis vi er på jagt efter sammenhænge i forhold til en anden debat, der handler om det kommunale selvstyre. Kommunalbestyrelsen i det pågældende område må tage sit ansvar på sig.